ANUL IX No. 2653 | EDIŢIA A TREIA | SAMBATA 5 OCTOMBRIE 1895

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Nu cu Domnul...

Un tînăr care-şĭ dă titlul de prim-redactor al ziaruluĭ D-luĭ Fleva, ar voi să încerce o polemică cu noĭ. Să ne ierte Domnul cu pricina, dar noĭ nu putem sta la vorbă cu toţĭ desperaţiĭ, cu toţĭ salariaţiĭ carĭ îşĭ pun condeiul în serviciul tuturor cauzelor şi carĭ, pe rînd, aŭ fost socialiştĭ, liberalĭ, conservatorĭ-poliţiştĭ şi azĭ sînt flevişti.

Sînt în lume oamenĭ nenorocițĭ, cărora nu le e dat nicĭ o dată să zboare cu propriile lor aripĭ, carĭ merg din casă în casă, apărînd interesele patronilor în serviciul cărora sînt. Aceştĭ oamenĭ, fireşte, sînt de plîns. Viaţa lor este un lung martiriŭ. Ar putea fi ceva, ar putea ajunge să însemneze cît de puţin, dar să însemneze ceva. Imprejurările însă, şi de multe orĭ lipsa de cinste şi de caracter a acestor nenorociţĭ, îĭ opreşte să fie alt-ceva de cît *oameniĭ*, salariaţiĭ umilĭ şi servilĭ aĭ altora. Pe aceştĭ oamenĭ desigur îĭ deplîngem. Noĭ însă, aceĭa carĭ am reuşit, fie graţie nouă, fie graţie împrejurărilor să fim de sine stătătorĭ, nu putem să stăm la vorba cu dînşiĭ. Cînd eştĭ egal cu stăpîniĭ, de ce teaĭ pune la o neplăcută conversaţie cu domesticitatea răŭ crescută şi înărăvită în viţiĭ?

Aşa fiind, desigur am fi trecut cu vederea articolul prin care Domnul cu pricina, ar voi să intre în polemică cu noĭ. Atîţia semenĭ de-aĭ acestuĭa ne atacă zilnic şi noi trecem înainte, fără a ne opri la chelălăiturile javrelor carĭ latră după noĭ.

D. Fleva însă, este un bărbat politic pentru care, cu toate greşelele şi inconsecvenţele sale, avem simpatie şi de aceea o dată pentru tot-d'a-una, voim să lămurim o chestiune personal cu D-sa, nu cu nenorociţiĭ carĭ speră să-ĭ fie plăcuţĭ, făcînd un inutil exces de zel.

D. Fleva, bărbat politic, nu poate cere ca noĭ, în toate cestiunile, să fim de opiniunea D-sale. Sîntem absolut independenţĭ şi, aşa fiind, ne spunem în mod liber părerea şi asupra D-sale, cînd o spunem, şi asupra tuturor oamenilor politicĭ din ţara romînească. D. Fleva nu ne poate cere numaĭ de cît să fim de opiniunea sa. Il credem însă democrat, îl socotim încă util mişcăreĭ democratice dacă s'ar putea convinge de cîte-va ideĭ nouĭ ale timpuluĭ, şi ca atare, nu-l tratăm ca pe toţĭ politicianĭ ordinarĭ, ci, din potrivă, vecĭnic observaţiunile noastre sînt prieteneştĭ, făcute cu duhul blîndeţeĭ ca unuĭ prieten rătăcit, dar pe care nu disperĭ a-l convinge şi a-l aduce la drumul cel adevărat.

D. Fleva în schimb nu ne plăteşte cu aceeaş monedă. Personal D-sa tace şi răspunsul ni-l daŭ oameniĭ cu carĭ nu putem sta la vorbă, oamenĭ pentru carĭ nu avem nicĭ cea maĭ mică stimă şi nicĭ urmă de consideraţiune, oamenĭ fără principiĭ, fără partid, oamenĭ carĭ aŭ înjurat pe toată lumea sub patronagiul multiplilor lor stăpînĭ, — insultătorĭ de profesiune, după cum sînt clownĭ de profesiune bocitoare, mediatorĭ şi alte profesiunĭ ruşinoase. Oamenĭ de aceştia sînt liberalĭ la *Naţiunea*, socialiştĭ la *Drepturile omuluĭ*, conservatorĭ-poliţiştĭ la *Naţionalul*, *Timpul* şi *Ţara*, republicanĭ democraţĭ la *Adevĕrul*, nădejdiştĭ la *Lumea Nouă*, oameniĭ D-luĭ Filipescu la *Epoca* şi scribiĭ D-luĭ Fleva la ziarul acestuĭa.

Dacă D. Fleva voĭeşte să polemizeze cu noĭ, să o facă personal şi de sigur că D-sa o va face cu urbanitate.

Dacă însă, D-sa crede util să lase pe salariaţiĭ săĭ să ne insulte, noĭ nu vom polemiza cu dînşiĭ, ci vom avea atuncĭ neplăcerea să stăm la vorbă cu D-sa, dar vom înceta a discuta ca prieteniĭ, ci vom vedea că D. Fleva nu simte trebuinţa uneĭ apropierĭ a forţelor democratice şi, ca atare, că e un ambiţios care ar voi să ajungă ministru cu orĭ-ce preţ şi pentru care democratizmul nu ĭ de cît o simplă firmă.

In tot cazul, cu D-sa vom discuta personal, şi nicĭ odată cu Domnul, cu care cel mult pot sta la vorbă oamenĭ de categoria luĭ, nu noĭ, carĭ în tot-d'a-una ne-am respectat şi ne respectăm încă.

Cu D-ta dar, D-le Fleva, discuţie saŭ ceartă—dacă vreĭ să staĭ cu noĭ la vorbă, dar nicĭ odată cu Domnul!...

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Perfidie! de treĭ orĭ perfidie!

Un ziar din Capitală a avut zilele din urmă perfidia să anunţe că la Paris s'a observat foarte mult lipsa unuĭ bărbat politic din Romînia, care n'a lipsit însă la serbările de la Orşova.

Acelaş ziar spunea, celor carĭ ştiŭ citi printre rîndurĭ, cum că ţarul a fost foarte viŭ atins de preferinţa dată colegului săŭ Frantz-Iosef, ĭar la un moment ar fi spus D-luĭ Faure: „Toate bune, dar nu văd pe D. X".

La rîndul săŭ, D. X... (ĭarăşĭ o literă perfidă) auzind despre vorba ţaruluĭ, a răspuns cu surîsul şi cu spiritul săŭ obicĭnuit: „Ce vreţĭ, ţarul să-mĭ mulţumească dacă n'am fost la Paris, căcĭ popular cum sînt, îndată ce m'ar fi zărit cetăţeniĭ Capitaleĭ, mĭ-ar fi făcut tot felul de ovaţiunĭ, ĭar majestatea sa rămînea în umbră".

Sîntem convinşĭ că această poveste este numaĭ o insinuare perfidă, de oare-ce informaţiunile noastre pozitive ne permit să afirmăm că ţarul, captivat cum a fost de strălucirea sărbătorilor pariziane, a pĭerdut din vedere că un om lipsĭa fericireĭ sale.

Acesta-ĭ adevărul adevărat, fără pic de perfidie.

Vax.

Temerile guvernuluĭ

D. D. Sturdza şi Oculta sînt foarte îngrijaţĭ de proporţiile pe carĭ le ĭaŭ dizidenţele.

Ştirile pe carĭ le-aŭ primit de la ceĭ maĭ mulţĭ prefecţĭ, aŭ făcut o rea impresie miniştrilor, şi conducătoriĭ partiduluĭ guvernamental aŭ dese consfătuirĭ pentru a pune la cale măsurile necesare, spre a strînge din noŭ rîndurile partiduluĭ.

•

Prima chestie pusă înainte, este aceea a alegerilor comunale şi pentru Parlament, carĭ trebuĭe să se facă înainte de deschiderea Parlamentuluĭ şi imediat după aceea s'a emis părerea că trebuĭe să se întrebuinţeze orĭ-ce mijloace pentru ca toţĭ candidaţiĭ guvernuluĭ să triumfe cu majorităţĭ însemnate. Acesta ar fi un mijloc ca să se prezinte în ţară dizidenţele ca fără nicĭ o importanţă şi să oprească dezerţiunile din jurul guvernuluĭ.

•

Prima alegere ce se va face, este alegerea comunală de la Huşĭ. Acolo e una din cele maĭ tarĭ dizidenţe şi desigur dacă guvernul va învinge, victoria luĭ va face oare-carĭ impresiĭ.

Guvernul a luat toate măsurile. A dat *carte-blanche* prefectuluĭ Caligari să facă tot ce va trebui pentru a reuşi.

Şi chĭar D. G. Cantacuzino, ministrul de finanţe, care trebuĭa să plece de la sfîrşitul luneĭ Septembrie în concediŭ, se află tot în Bucureştĭ. D-sa conduce campania electorală de la Huşĭ, aceasta nu numaĭ pentru ca să-şĭ asigure preponderenţa la Huşĭ, dar şi pentru faptul că actuala campanie, în vederea alegerilor comunale de la Huşĭ, va servi ca o dovadă a calităţilor D-luĭ Cantacuzino pentru ministerul de interne.

*

Şi D. Cantacuzino dă deja destule dovezĭ de o extremă dibăcie. Lumea de la Huşĭ a început să simtă de acum că la 13 vor fi alegerĭ. Opoziţia strigă, cetăţeniĭ bănuiţĭ sînt puşĭ sub supra-veghere şi bandele se organizează.

Intr'adevăr, situaţia guvernuluĭ e destul de rea, şi dacă guvernul va fi bătut la Huşĭ, ea l'ar încurca cu desăvîrşire.

Rep.

Năzdrăvăniile zileĭ

Aventurile unuĭ portofoliŭ

Coconu Ghiţă-mustaţă rasă, ĭarăşĭ ne dă de vorbit. După ce a nivelat şoseaua Bucureştĭ-Căldăruşanĭ cu ciobotelele D-sale, şi după ce a dat maĭ multe chixurĭ în chestia luĭ Ghenadie, a revenit la vechia dragoste: portofoliul ministerial.

Gravura noastră reprezintă acest moment psihologic, cînd Miţiţă, amicul luĭ Banffy, se ĭa la harţă cu coconul Ghiţă şi-ĭ refuză funcţiunea de consilier al tronuluĭ.

După toate probabilităţile, electorul ĭeşean va rămîne neremaniat şi de data aceasta, va rămîne comun muritor, va rămîne în loc de portofoliŭ cu cine ştie ce portofel.

Poate că în secolul al 21-lea să-l calce norocul aşteptat, dar, pînă una alta, coleg cu abdomenul luĭ Palladi nu va fi.

Vardalabum.

Cine'ĭ vinovatul?

Fostul mitropolit Ghenadie, în petiţia sa ameninţătoare către rege, se pune pe un teren franc anti-carlist şi îl declară vinovat pe rege că l'a lăsat să-l caterisească duşmaniĭ.

Astă-vară noĭ am arătat carĭ sunt sentimentele luĭ Ghenadie în această privinţă şi cum el pe sub mână căuta să se acrediteze în public vestea că marele vinovat este regele.

Pe acele timpurĭ, D. Fleva a căutat să dezmintă acest zgomot şi a afirmat în ziarul săŭ şi la întrunirile publice de la *Dacia*, că regele nu e vinovat, că el nu este amestecat în această goană contra fostuluĭ mitropolit şi că în momentul când va afla toate urzelile anti-ghenadiste, va interveni.

Azĭ însă, Ghenadie însu-şĭ ĭese pe câmpul de luptă şi sub propria-ĭ iscălitură învinueşte pe rege şi-l ameninţă „că va alerga cu lacrimĭ la dreptul judecător în care are deplină şi nestrămutată credinţă că va găsi sprijin pentru nevinovăţia luĭ, atuncĭ când nu va pătrunde la rege glasul slab al rugăciuneĭ sale".

Pentru cine ştie citi printre rândurĭ, petiţia luĭ Ghenadie este o declaraţie de războiŭ şi o schimbare a lupteĭ de pe terenul colectivist pe cel regalist.

Lucrurile stând ast-fel, ne permitem să întrebăm pe D. Fleva: ce crede D-sa despre petiţia luĭ Ghenadie şi dacă aprobă saŭ nu această nouă atitudine a fostuluĭ prelat? Noĭ uşor credem pe rege capabil să fi fost autorul saŭ complicele caterisireĭ luĭ Ghenadie şi astă-vară am afirmat acest lucru; D. Fleva ne-a dezminţit. Azĭ, D-sa ne datoreşte un răspuns categoric în această privinţă:

— E vinovat saŭ nu-ĭ vinovat regele?

Sfinx.

Grecia şi Europa

Călătoriile regeluĭ. — Politica Greciei. — Grecia şi dubla alianţă.

Călătoriile regeluĭ

Cetitoriĭ noştri aŭ observat de sigur din depeşĭ şi informaţiunĭ, diferitele călătoriĭ pe carĭ regele Grecieĭ le face de o lună încoace.

Cînd la Copenhaga, cînd la Darmstadt saŭ Paris, regele Grecieĭ urmăreşte pas cu pas fie-ce mişcare a ţaruluĭ Nicolae.

Aceste călătoriĭ, regele Gheorghe nu le face de plăcere, ci cu scop curat politic, care interesează în primul rînd pe Grecia. El urmăreşte mişcările ţaruluĭ, căcĭ voĭeşte să ştie în ce parte atîrnă maĭ greŭ cumpăna Europeĭ, pentru a putea alipi şi ţara luĭ de acea parte.

Grecia într'adevăr nu face parte din nicĭ o alianţă europeană. Ea stă izolată, şovăind cînd spre Franţa, cînd spre Englitera, după preferinţele politice ale celor ce se succed la guvernul din Atena.

Politica Grecieĭ

In ultimul timp însă, mişcarea Cretană susţinută de Anglia, părea a fi fixat politica Grecieĭ spre englezĭ, cu ajutorul cărora greciĭ speraŭ a cîştiga nu numaĭ autonomia Creteĭ, dar şi alipirea insuleĭ de Grecia şi apoĭ liberarea Macedonieĭ în favoarea grecilor.

Pentru a reuşi într'o întreprindere politică atît de importantă ca alipirea Creteĭ şi emanciparea Macedonieĭ, greciĭ aŭ înţeles că ajutorul Anglieĭ nu e suficient şi că le-ar maĭ trebui şi concursul fie al dubleĭ saŭ al tripleĭ alianţe.

Austria oferi într'adevăr Grecieĭ de a intra într'o nouă alianţă din care ar face parte şi Romînia. Regele Gheorghe se abţine, însă, pînă astă-zĭ a răspunde oferteĭ austro-ungare, pentru a maĭ pipăi încă pulsul Europeĭ.

Grecia şi dubla alianţă

Intr'o întrevedere pe care a avut'o cu ţarul Nicolae la Copenhaga, regele Grecieĭ pare că şĭ-ar fi fixat poziţiunea.

El se arată convins că o aderare la dubla alianţă, ar fi de maĭ mare folos Grecieĭ, de cît conlucrarea cu Austro-Ungaria şi Romînia. Un singur lucru îl maĭ împiedică: poziţiunea Anglieĭ faţă de Rusia şi de Franţa.

Dar şi această grijă a dispărut, de oare-ce întrevederea de la Balmorall între ţar şi Salisbury a dat lumeĭ să înţeleagă că Anglia e gata să adere în mod tacit şi cu unele sacrificiĭ reciproce la amiciţia franco-rusă.

Prezenţa regeluĭ Gheorghe la Paris, imediat după plecarea ţaruluĭ, e unul din cele maĭ puternice indiciĭ că politica Grecieĭ va merge de azĭ înainte alăturĭ de aceea a dubleĭ alianţe şi a Englitereĭ.

Val.

REFLECURI

Slugărnicia D-luĭ D. Sturdza

Dacă voiţĭ să vedeţĭ ceva dezgustător, treceţĭ pe la vitrina fotografuluĭ Mandy. Acolo veţĭ găsi un mare tabloŭ reprezintînd familia regală şi pe împăratul Frantz-Iozef, fotografiaţĭ pe peronul palatuluĭ de la Cotrocenĭ. Sînt acolo: împăratul, regele, regina, principele Ferdinand, principesa Maria, damele de onoare, principele de Saxa-Coburg, contele Goluchowski, adjutanţiĭ regeluĭ şi... D. Sturdza.

Toţĭ sînt cu pălăriile în cap, cu aerul degaĭat şi lipsiţĭ de înfăţişarea ceremonială. Toţĭ staŭ pe întîĭul plan, pe peron. Singur numaĭ Dimitrie Sturdza stă jos pe al douilea plan, cu capul descoperit, cu aspectul unuĭ lacheŭ care aşteaptă cu pălăria în mînă să deschidă uşa cupeuluĭ. Şi ca umilinţa să fie şi maĭ vădită, primul-ministru stă după nişte frunzişurĭ, ruşinat par'că într'o companie aşa de înaltă.

Se înţelege că o simplă descriere a fotografieĭ nu ajunge pentru a da o ideĭe exactă. De aceea, mergeţĭ de vedeţĭ tabloul în vitrina D-luĭ Mandy şi veţĭ judeca pînă unde merge slugărnicia ignobiluluĭ.

Cos.

Emigrarea dobrogenilor

De vre-o cîte-va zile aŭ sosit în Capitală o mare parte din coloniştiĭ germanĭ, carĭ se stabiliseră acum zece anĭ în Dobrogea.

Aceştia emigrează din Romînia, se duc în America de Sud, unde speră să-şĭ poată îngriji maĭ bine de interesele şi de copiiĭ lor, de oare-ce în Romînia, şi maĭ ales în Dobrogea, omul muncitor nu poate trăi din cauza mizeriilor ce-ĭ fac funcţionariĭ administrativĭ.

După turcĭ, ĭată că şi germaniĭ fug din Dobrogea, unde guvernele romîneştĭ aŭ de sistem a pune în capul administraţiilor pe toate lepădăturile, carĭ, crezîndu-se pe moşia lor, exploatează şi şicanează în modul cel maĭ neomenos pe bieţiĭ muncitorĭ, silindu-ĭ să fugă, carĭ în Asia mică, carĭ în America de sud.

Cu acest sistem de administraţie, vom ajunge în scurtă vreme a nu maĭ avea în Dobrogea de cît tătarĭ, dezertorĭ ruşĭ şi bandiţĭ turcĭ, singuriĭ carĭ pot găsi ocrotire şi încurajare din partea funcţionarilor.

Muncitoriĭ cinstiţĭ, fie eĭ turcĭ, germanĭ saŭ romînĭ, fug din Dobrogea şi preferă să se ducă în Asia saŭ America, din cauza proasteĭ şi destrăbălateĭ administraţiunĭ romîneştĭ.

Dacă guvernul romîn maĭ ţine a conserva şi cultiva Dobrogea, pentru care s'aŭ făcut şi se fac atîtea sacrificiĭ băneştĭ, în primul rînd e dator să schimbe sistemul de administraţie care există astă-zĭ în provincia de dincolo de Dunăre.

El trebuĭe să reguleze cît de grabnic situaţiunea politică a supuşilor romînĭ din Dobrogea, şi să le trimită funcţionarĭ oneştĭ şi capabilĭ, ĭar nu tot ce se leapădă de prin ministerele şi prefecturile din ţară.

Sistemul de pînă acuma e cel maĭ sigur de a pierde această provincie, atîta de cutreerată deja de către emisariĭ ruşĭ şi bulgarĭ.

Diplom.

CARŢILE DIDACTICE

Traficul.—Lipsa „nouluĭ". — Vînarea profituluĭ.—Neguştorĭ saŭ autorĭ? Remediĭ.

Una dintre neguştoriile ce se fac la noĭ, e şi aceea a cărţilor didactice. Acest gen de neguştorie, pe lîngă că e rentabil, apoĭ e şi dintre cele maĭ onorabile, căcĭ orĭ-ce s'ar zice, o carte presupune tot-d'a-una muncă intelectuală— şi munca intelectuală e încă cea maĭ preţuită.

Acest lucru îl cunosc destul de bine autoriĭ noştri de opurĭ şcolare; şi sub motivul laudabil de a servi învăţămîntul, uzează pînă la abuz de dreptul lor de a scoate cărţĭ de şcoală, servindu-se în realitate numaĭ pe eĭ saŭ *maĭ mult pe eĭ*.

In adevăr, faţă de progresul ce întru cît-va a făcut ramura învăţămîntuluĭ şi la noĭ, faţă de înoirea şi schimbarea ruginitelor metode didactice, era natural să vedem efectuîndu-se un progres şi în felul de a scrie cărţĭ didactice. Şi dacă ar judeca cine-va în mod superficial numaĭ, după nămolul de ediţiĭ de carĭ gem librăriele noastre, ar trebui să conchidă numaĭ de cît, că un progres am făcut şi în acest sens. Dar realitatea e cu totul alta; şi tocmaĭ aci stă cheĭa lucruluĭ. Tocmaĭ aci uitîndu-se cine-va maĭ de aproape, rămîne surprins de inferioritatea cărţilor noastre sub raportul calitativ faţă de cel cantitativ. Aşa în cît îţĭ vine să te întrebĭ ca Toma necredinciosul, de ce atuncĭ atîtea cărţĭ, de ce atîtea ediţiĭ fără să se remarce o îmbunătăţire deosebită în ele? De ce?

*

Răspunsul şi-l poate da, cred, orĭ-cine. Nu se urmăreşte prin înoirea ediţiilor îmbunătăţirea mijloacelor de a răspîndi ştiinţa, nu se urmăreşte servirea generaţiilor, ci cu totul alt-ceva: spiritul de cîştig — nervus rerum gerendarum.

Şi atît e de adevărat acest lucru, că orĭ-cine se poate convinge foarte uşor aruncînd o ochire asupra celor 7 saŭ 9 ediţiĭ a uneĭ cărţĭ oare-care de citire franceză saŭ de gramatică franceză, latină orĭ greacă.

In adevăr, ceea-ce te izbeşte la prima vedere în ele, e lipsa originalităţeĭ, *lipsa nouluĭ*, ca să zic aşa. Toate ediţiile, de la întîĭa pînă la a noua, sînt tot la fel: nimic noŭ, nimic schimbat în ele, atît sub raportul conţinutuluĭ cît şi sub raportul sistematizăreĭ didactice a materialuluĭ. Iar de se observă vre-o schimbare, aceasta este cu totul neînsemnată şi se reduce de obiceiŭ la următoarele: Suprimarea saŭ adăugarea uneĭ regule; contopirea a două regulĭ în una; scoaterea excepţiilor din text şi exilarea lor în josul pagineĭ cu litere micĭ; punerea vocabularuluĭ în text saŭ la urmă,—şi alte lucrurĭ de acestea. In colo însă, acelaş material vechiŭ şi răŭ ales, aceleaşĭ regule neînţelese, aceeaş distribuire nesistematică a materialuluĭ. Cu toate acestea însă, ediţia e *nouă* şi inteligentul autor n'a uitat să scrie pe învelişul verde saŭ albastru al cărţeĭ adagiul: „Ediţia X, revăzută, adausă şi corectată.

*

Atuncĭ, dacă nu *servirea învăţămîntuluĭ* e mobilul atîtor numeroase ediţiĭ, atuncĭ eĭ e, după cum am spus maĭ sus, *profitul*, *cîştigul*.

Şi ĭată cum se întîmplă lucrul.

Autorul negustor -de obiceiŭ profesor la şcolile statuluĭ,—are vecĭnic interesul de a desface cît maĭ multe exemplare şi pentru aceasta el aleargă la expedientul cel maĭ productiv—„fabricarea de nouĭ ediţiĭ."

In adevăr, dacă ar lăsa tot ediţia cea veche, ar vinde maĭ puţin, căcĭ eleviĭ, avînd posibilitatea de a-şĭ procura cartea maĭ eftin de la anticarĭ saŭ de la colegiĭ ce aŭ trecut în clasa superioară, nu ar maĭ umbla după cărţĭ nouĭ, şi vechile ediţiĭ s'ar desface în o minimă cantitate, ĭar dascălul ar profita puţin.

Din acest fapt însă, ar ĭeşi un folos, un folos din care ar profita nu autorul, ci eleviĭ şi maĭ ales ceĭ săracĭ, de carĭ sînt pline liceele şi gimnaziele noastre şi cărora scumpetea cărţilor le face un obstacol serios în urmarea cursurilor.

Drept vorbind, e penibil sa fiĭ profesor la un gimnaziŭ în provincie şi să-ţĭ vină rîndul să recomanzĭ cărţĭ. Populaţia acestor gimnaziĭ, e compusă, în judeţele de munte maĭ ales, din fiĭ de sătean, nevoĭaşĭ, carĭ de abĭa aŭ cu ce se susţine la şcoală, dar încă să maĭ poarte şi marele *bir* al cărţilor de învăţat.

*

La acest lucru ar trebui să se gîndească maĭ ales profesoriĭ-autorĭ şi, imitînd exemplul străinătăţeĭ, să nu maĭ fie aşa scumpĭ în punerea preţuluĭ pe cărţĭ, nicĭ aşa de grabnicĭ în fabricarea de nouĭ ediţiĭ, cînd nu aduc în ele nicĭ o schimbare. Observarea acestuĭ lucru nu mi s'ar părea de cît ceva foarte natural, căcĭ maĭ deprins sînt să văd pe austerul dascăl, mărginindu-se la rolul luĭ dezinteresat de apostol al ştiinţeĭ şi al adevăruluĭ, de cît scoborîndu-se, împins de interes la rolul de fabricator de cărţĭ didactice.

Şi apoĭ, e ruşinos lucru, socot eŭ, de a face cine-va neguştorie cu ştiinţa. Ştiinţa e universală şi în interesul eĭ ea reclamă să fie a tuturora; de ce dar,—maĭ ales cînd o avem de împrumut şi noĭ—s'o închidem în cărţĭ roşiĭ saŭ albastre, şi, vînzînd-o scump, s'o împedecăm de a fi accesibilă tuturor!

De ce D-niĭ autorĭ, dacă nu rîvnesc cîştigul şi ĭubesc ştiinţa, se grăbesc cu scoaterea de

nouĭ şi nouĭ ediţiĭ ce nu se deosibesc unele de altele. Maĭ bine ar medita maĭ mult, ar studia maĭ mult şi cînd îşĭ vor reedita cartea, să avem de a face cu o ediţie nouă în adevăratul sens al cuvîntuluĭ, revăzută, adausă şi corectată. Această cale cred eŭ, ar fi maĭ profitabilă şi învăţămîntuluĭ şi valoareĭ morale a autoruluĭ.

*

Inainte de a termina, voĭesc a spune ceva relativ şi la editoriĭ de cărţĭ didactice.

Autoriĭ îşĭ încredinţează de obiceiŭ manuscriptul spre tipărire la anumiţĭ editorĭ, a eştia la rîndul lor pricinuĭesc alte neajunsurĭ învăţămîntuluĭ. Şi iată cum: Editoriĭ anunţă că aŭ pus sub tipar cartea luĭ X saŭ Y; tipăresc din ea 5 saŭ 6 coale; le trimit profesorilor spre a le recomanda cartea; cartea se recomandă, ĭar sfîrşitul pe care îl anunţase că va ĭeşi peste o lună, nu ĭese nicĭ peste 6 lunĭ; lecţiile atuncĭ se întrerup saŭ se fac fără cărţĭ, orĭ se impune elevilor să-şi cumpere altele. Aşa că daunele sînt duble: „daune materiale“ şi „zădărnicirea cursuluĭ“. De aceea ar trebui ca autoriĭ să se încredinţeze şi de onorabilitatea editorilor, pentru ca nu cum-va numele lor să împărtăşească din reputaţia îndoĭasă a unora din editorĭ.

Sfîrşesc prin a recomanda autorilor de cărţĭ didactice menite să împrăştie ştiinţa, să fie dezinteresaţĭ ca şi ea, ĭar editoriĭ de cărţĭ ce vor să nu-şi păteze numele, să se ţină de cuvînt.

Cr.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din corespondenţa luĭ *Chiţibuş* cu cetitoarele sale)

Niniche,

Iatămă's dezarmat. Faţă de tine mă încurc şi mărturisesc că nu ştiŭ cum voĭ scoate-o la capăt. Vreĭ să ştiĭ lucrurĭ pe carĭ nu le poţĭ pricepe, carĭ se fac dar nu se scriŭ, lucrurĭ carĭ nu se pot spune în public. Iţĭ sînt, fireşte, duhovnic, dar uĭţĭ, dragă fetiţă, că spovedania nu se face în piaţa mare, ci în taĭna bisericeĭ şi între patru ochĭ. Nu ne cunoaştem şi decĭ nu putem vorbi singurĭ singureĭ, şi de aceea îmĭ este imposibil ca să-ţĭ explic în public lucrurĭ de o natură atît de delicată. Şi apoĭ, chiar de a-şi fi în patru ochĭ, în faţa puritâţeĭ, în faţa naivităţeĭ tale de neştiuitoare copilă de opt-spre-zece anĭ, crezĭ tu că aş fi atît de criminal să arunc asupra albeĭ tale conştiinţe, gîndurile lubrice ale unuĭ om care în dragoste ca şi în toate a ajuns un rafinat?

Nu, nu, dragă Niniche; cum ţi-am spus şi altă dată, a rămas în fundul inimeĭ mele un rest de cinste, de bunătate şi de respect de mine însu-mĭ. Pot să fiŭ obraznic, cinic, pot să nu respect nimic faţă de femeĭ care ca şi mine „toate“ le ştiŭ şi le pricep. Cu tine însă, mă simt încurcat şi nu voĭ să trec peste margiuile cuviinţeĭ şi ale bunurilor sfaturĭ.

Si acum să ne întoarcem la cestiunea ĭubireĭ. Zicĭ că „aĭ iubi“ şi n'aĭ pe cine, de oare-ce nimenĭ nu vine în casa părinţilor tăĭ şi eĭ nu merg nicăĭerĭ. De! la dragoste fireşte, trebuie ca să fie cel puţin douĭ inşĭ: un bărbat şi o femeĭe, şi cum tu eştĭ singură, nu cunoştĭ pe nimenĭ, vrednic de a-ţĭ inspira dragoste, e fireşte greŭ să iubeştĭ.

Nu dispera însă. Veĭ iubi, fiĭ sigură. Te veĭ amoreza de tînărul pe care l-aĭ văzut la teatru, de ofiţerul care trece pe stradă, de spilcuitul pe care l-aĭ zărit la şosea. Ce e fatal să vie, va sosi. Aşteaptă şi veĭ vedea.

Imĭ zicĭ că vreĭ să mă cunoştĭ? Aĭ face o greşală. Farmecul necunoscutuluĭ ar pieri şi odată apărut înaintea ta, în prozaizmul fiinţeĭ mele, toate iluziile îţĭ vor pieri şi cu ele şi plăcerea convorbirilor noastre.

Rămîĭ necunoscută, nu căuta să străbaţĭ taĭna strevezie a pseudonimuluĭ meŭ şi aceasta nu va fi de cît pentru binele tăŭ.

Vreĭ să citeştĭ ceva în genul gîndurilor tale? Citeşte pe Bourget, toate scrierile luĭ şi aruncă ţĭ ochiĭ asupra romanuluĭ „Cherie“ de Edmond de Goncourt. Aĭ putea să citeştĭ şi pe Marcel Prevost, dar nu-l veĭ pricepe, şi pe Lavedan, noul şi briliantul analist al sufletelor femeĭeştĭ.

Si d'acum, bună seară, dragă fetiţo, şi întinde-ţĭ fruntea ca să depun o părintească sărutare.

Niniche, noapte bună şi visurĭ plăcute!

Chiţibuş.

Politica Angliei

GLASGOV, 3 Octombrie. — Intr'un discurs pronunţat erĭ, D-nu Curzon, sub-secretar parlamentar la ministerul afacerilor străine, a explicat motivele expediţiuneĭ Niluluĭ care are de scop să respingă pe dervişĭ să ajute pe italienĭ la Kasala şi să prepare reluarea Sudanuluĭ de către Egiptenĭ.

Vorbind apoĭ de afacerile din Armenia, D-nu Curzon declară că Englitera trebue să facă demersurĭ legale pentru protejarea armenilor, dar că nu poate să facă un războiŭ în favoarea lor.

Interesele engleze sînt acelea ale păciĭ, ale prosperităţeĭ şi lealităţeĭ faţă de concertul european. Englitera trebue să convingă puterile că interesele sale nu sînt egoiste şi că nicĭ un motiv neleal n'a inspirat atitudinea guvernuluĭ faţă de Rusia. Guvernul crede că nicĭ Rusia nu este animată de vr'un motiv egoist.

CRONICA

Darurĭ

Indată ce s'a aflat din *Gazeta* că «D-na şi D-nul Dim. Sturdza vor oferi cu ocazia aniversăreĭ naştereĭ *sale*, miculuĭ principe Carol un foarte frumos album, coprinzînd figurĭ reprezintînd tipurĭ diferite din armata romînă de toate armele», toţĭ ceĭ-l'alţĭ miniştri s'aŭ hotărît spontaneŭ să imiteze pe preşedintele consiliuluĭ, măcar că a trecut ziua aniversăreĭ.

D. C. Stoicescu a comandat în străinătate, la cel maĭ prima coafeur, un album conţinînd toate modelele de frizurĭ şi o considerabilă cantitate de cozmetic, pentru a le oferi miculuĭ principe.

D. general Budişteanu, îĭ va oferi portretul saŭ cu inscripţia: *Ciomag.*

D. Poni, un pachet de *săpunele.*

D. Cantacuzino, o statuĭe din colecţia sa, reprezintînd pe un om ilustru.

Singur D. Palladi umblă şi astă-zĭ din olar în olar, pe la fabrica de ceramică şi alte magazinurĭ, fără a se putea hotărî în privinţa unuĭ vas ce ar bine-voi să ofere miculuĭ principe.

E vorba dacă trebuĭe să fie vasul de lut, de porţelan, de noapte, saŭ de alte metalurĭ.

Bac.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Căile ferate particulare

Guvernul actual, credincĭos hotărîreĭ sale de a distruge tot ce este făcut de alţiĭ, a lăsat în suspensie şi cele două legĭ de interes pur economic: legea căilor ferate particulare şi legea minelor.

Tuturor acelora carĭ aŭ făcut cererĭ pentru construirĭ de C. F., cum şi pentru son dagiĭ şi exploatărĭ de mine, miniştriĭ le răspund să aĭbă răbdare, căcĭ la toamnă vor veni cu proĭecte de legĭ modificătoare a legilor de maĭ sus.

*

Se înţelege că atît timp cît miniştriĭ n'aŭ avut în faţă de cît pe simpliĭ particularĭ, eĭ aŭ putut să-şĭ satisfacă pofta de distrugere fără nicĭ o teamă.

Acum însă, aŭ în faţă douĭ clienţĭ de o forţă redutabilă.

Regele şi bugetul.

Regele voĭeşte să înceapă o exploatare maĭ întinsă şi maĭ sistematică atît a moşiilor sale particulare, cît şi a acelora de pe domeniul coroaneĭ. De aceea se ocupă acum serios de legea minelor şi de legea C. F. p.

*

D. Stoicescu a şi reluat la cercetat proĭectul de lege pentru C. F. p. E probabil că proĭectul modificător al legeĭ va fi depus chiar în primele zile ale seziuneĭ.

Maĭ este însă o chestie care zoreşte pe D. Stoicescu să puĭe în aplicare legea C. F. p. Se ştie că pe timpul guvernuluĭ Ion Brătianu a fost un adevărat scandal cu acea faĭmoasă propunere pentru schimbarea liniilor înguste în liniĭ largĭ.

Dar se ştie de asemenea că Statul comandase atuncĭ, pentru maĭ multe milioane, şine pentru liniĭ înguste şi, pentru a se putea întrebuinţa acel material, s'a decis ca liniile laterale să fie liniĭ înguste.

De aci a rezultat un adevărat balamuc în reţeaua căilor noastre ferate.

Cine nu ştie cît de rele sînt liniile T.-Măgurele, C.-Lung, etc.

Maşinile cele mari nu pot trece pe acele liniĭ şi chiar trenurile uşoare merg cu o viteză mică.

*

Dar cu toate că s'aŭ luat acele măsurĭ, totuşĭ direcţia C. F. are şi azĭ în magaziĭ material pentru liniile înguste în valoare de 5,000,000. Inţelege orĭ-cine cît de bine ĭ-ar prinde D-luĭ Cantacuzino aceştĭ 5,000,000 leĭ, dacă eĭ ar putea fi trecuţĭ în buget sub orĭ-ce formă.

Direcţia C. F. a încercat să vîndă acel material în toate modurile, dar ĭ-a fost imposibil. La început s'a vîndut o cantitate din aceste şine unor constructorĭ, carĭ vro aŭ să le întrebuinţeze ca traverse la acoperişurile caselor. S'a renunţat şi la această ideĭe, de oare-ce sînt prea înguste.

*

Prin urmare ele nu pot fi întrebuinţate de cît ca şine. Şi se înţelege că punîndu-se în aplicare legea C. F. R., direcţia va putea să le vîndă particularilor, şi aceştia vor putea să construĭască cu ele chiar căĭ largĭ, pentru că greutatea maşinelor şi a vapoarelor nu va trece peste puterea de rezistenţă a acestor şine.

La C. F. p. nu se vor întrebuinţa maşinĭ marĭ ca acelea de pe liniile Statuluĭ.

*

Iată de ce direcţia C. F. a intervenit pe lîngă D. C. Stoicescu ca să puĭe maĭ iute în aplicare legea C. F. p.

De alt-fel, necesitatea acesteĭ legĭ nu are nevoĭe de a fi discutată şi trebuĭe să fie un guvern ca cel de azĭ, ca să împingă ura contra adversarilor pînă a distruge şi lucrurile bune pe carĭ aceştia le-aŭ făcut.

Rep.

Azĭ vor fi primiţĭ de către D. An. Stolojan, D-niĭ Cavaliotti şi Zorilă, delegaţĭ aĭ liberalilor Gălăţenĭ.

In viitoarea seziune a Corpurilor Legiuitoare, guvernul va prezinta un proĭect de lege pentru reformarea legeĭ timbruluĭ, a patentelor şi capitaţieĭ.

Reforma e bazată pe sistemul proporţional.

Capitaţia nu se va suprima, dar va fi redusă la 2 leĭ pentru ceĭ carĭ nu posedă nimic.

D. inspector şcolar Praja a plecat la Botoşanĭ, pentru a inspecta şcoalele primare din acel oraş.

Raportul D-luĭ Giani, inspector administrativ, privitor la afacerea de la primăria din Iaşĭ, constată abuzurĭ grave în sarcina inginerului Chaigneau şi conchide la destituirea şi darea în judecată a vinovatuluĭ.

La ministerul de justiţie se lucrează la stabilirea unuĭ cazier pentru fie-care magistrat, după cum există în Franţa.

Săveanu, care a fost în ultimele zile în Capitală a căpătat de la D. Sturdza sfatul ca să înceteze cu intrigile, de oare-ce sînt atît de multe neînţelegerile în cele l'alte oraşe în cît nu ştie cum să le împace nicĭ pe acestea.

D. Cantacuzino a triumfat şi aci, căcĭ toată gălăgia şi nemulţumirea D-luĭ Săveanu e contra prefectuluĭ Munteanu, pe care de mult vrea să-l trimeată de la Putna.

D. Săveanu a plecat foarte nemulţumit de sfatul D-luĭ Sturdza şi a declarat că nu-ĭ maĭ rămîne de cît să-şi dea demisia şi să treacă pe faţă în opoziţie.

Cămătarul M. L. Cornea din strada Regală, a căruĭ dispariţiune din Capitală am anunţat-o deja, a fugit cu vre-o sută cincĭ zecĭ de miĭ leĭ depozitaţĭ la dînsul de diferite persoane.

Inainte de a pleca, cămătarul luase pe plată poliţĭ în valoare de 100, 000 de leĭ.

Parchetul a primit plîngerĭ din partea D-lor G. Vizulea, care depusese la Cornea 99r 000 de leĭ şi I. Stifler care a fost escrocat de cămătar cu suma de 5000 leĭ.

Maĭ sînt şi alte reclamaţiunĭ.

Culesul viilor a început aproape la toate podgoriile din ţară.

Preţul vinuluĭ e cît se poate de bun şi s'aŭ făcut deja vînzărĭ considerabile.

Concursul ce trebuia să se ţină la Universitatea din Iaşĭ pentru bursele Adamachi, a fost amînat pentru ziua de 7 Octombrie.

Pentru serata pe care regele şi regina o vor da Duminecă la Sinaia, în onoarea arhiduceseĭ de Bavaria, aŭ fost învitaţĭ toţĭ membriĭ corpuluĭ diplomatic şi miniştriĭ cu soţiile lor.

Programul pentru primirea regeluĭ Serbieĭ, se pregăteşte la ministerul de externe, conform dorinţeĭ regeluĭ.

Indată ce va fi terminat, el va fi supus consiliuluĭ de miniştri şi apoĭ regeluĭ, ĭar pe urmă se va publica în Monitorul Oficial.

Individul C. Damian, din comuna Liestĭ, jud. Tutova, a fost împuşcat de locuitorul D. Vartic, pe cînd fura strugurĭ de la via acestuĭa.

Damian a fost dus la spital într'o stare desperată, ĭar Vartic a fost înaintat parchetuluĭ.

Iluminarea cu electricitate a nouluĭ bulevard Colţea, pînă în strada Romană, se va face cel mult pînă la sfîrşitul aceşteĭ lunĭ.

Societatea nouluĭ tramway va aşeza o linie de tramway pe toată întinderea acestuĭ bulevard.

Lucrările de continuare a bulevarduluĭ spre sf. Gheorghe se vor reîncepe la primăvară.

Femeĭa Rada Stoĭan, din Bîrlad, a fost răsturnată dintr'o căruţă aĭ căreĭ caĭ se speriaseră.

Femeĭa, frîngîndu-şĭ gîtul, a murit imediat.

D'ALE ARMATEI

D. general Budişteanu, va cere consiliuluĭ de miniştri, un credit pentru a acorda pînă la 1 Aprilie, un supliment de indemnitate ofiţerilor, pînă la votarea proĭectuluĭ de lege pentru sporirea indemnităţeĭ, de către Corpurile Legiuitoare.

Se ştie că de la 1 Octombrie a intrat în vigoare legea relativă la sporirea soldeĭ ofiţerilor.

D. maior Stroja şi căpitan Nedelescu şi Brătescu, din regimentul 13 infanterie aŭ fost trecuţĭ la pensie pe ziua de 1 Octombrie.

Generalul Barozzi, şeful statuluĭ-major, a plecat la Iaşĭ pentru a inspecta împreună cu D. general Iarca, comandantul corp. I de armată, şcoala fiilor de militarĭ din acea localitate.

Maĭorul în rezervă, Obedenaru I., şi sub-locotenentul Băicoĭanu C., aŭ fost permutaţĭ pe ziua de 1 Octombrie, în regimentul 6 Mihaĭ-Viteazu.

JUDICIARE

Astă-zĭ după amiazĭ, Camera de punere sub acuzare se va pronunţa în afacerea Steiner.

EXTERNE

Guvernul rus a numit o comisiune de inginerĭ pentru a se ocupa cu facerea unuĭ canal de apă între Petersburg şi India. Acest canal va fi făcut de la graniţele *Afganistanuluĭ*, pe lungul fluviuluĭ *Amudaria* pînă la marea Caspică şi de acolo pe Volga pînă la Petersburg.

Toată greutatea conzistă numaĭ în faptul dacă se vor putea aduce apele fluviuluĭ Amudaria în vechĭa luĭ matcă.

Acest plan nu este noŭ, de oare-ce şi Petru cel Mare îĭ proĭectase şi numise o comisiune de maĭ mulţĭ ofiţerĭ pentru a'l studia; aceştia însă nu aŭ putut reuşi, din cauza sultanuluĭ de Kira care măcelări pe ruşĭ. Acuma însă, cînd Kira a devenit o provincie rusească, planul unuĭ canal care să lege Petersburgul cu India este lesne de realizat.

ECOURI

D. Ion Jugureanu a fost numit intendent al spitaluĭuĭ rural Drăgoĭeştĭ din judeţul Olt, în locul D-luĭ Macaveĭ Dragoş, demisionat.

D-niĭ Vergil Andronescu, C. Smîntîneanu şi C. Busuĭoc, aŭ fost numiţĭ impĭegaţĭ clasa III în serviciul ministeruluĭ de finanţe.

D. Baldoviĭ a fost numit perceptor în locul D-luĭ E. Hălăceanu, decedat.

Din seria V, aŭ reuşit erĭ. urmatoriĭ candidaţĭ la examenul de bacalaureat, ce s'a ţinut la Universitate:

Popescu Niculcea, Pretorian Traian, Radovicĭ G Alex., D-ra Rădescu Eliza, Rădulescu Daniel, Răsvănescu C., Rosman Avram, Roseanu Aurel, Rusu Valeriŭ, Sachelaris G., Schiffer Aron, Serghi V. şi Solomon Avram.

Institutul de fete *Bălteanu*, din calea Moşilor 162, autorizat din noŭ cu No. 6831 din 7 Septembrie curent, a început cursurile la 18 Septembrie, aşa că părinţiĭ carĭ nu şi-aŭ aşezat încă copilele în şcoală, pot merge să viziteze acest institut, spre a se încredinţa de bunul luĭ mers.

EDITIA III

Revoluţia în Spania

MADRID, 3 Octombre.—*Oficial.* Un detaşament a fost atacat lîngă Manilia, de rebelĭ. Detaşamentul a fost silit să bată în retragere lăsînd pe teren 18 morţĭ, dintre carĭ douĭ ofiţerĭ şi 23 de rănitĭ.

Papa şi Muntenegru

CETTINGE, 3 Octombre. — Ştirea dată de unele ziare în privinţa uneĭ vizite a prinţuluĭ Nicolae papeĭ, nu este de loc întemeĭată.

Din Orient

CONSTANTINOPOL, 3 Octombre.—Se dezminte ştirea din Atena, privitoare la o luptă produsă la Grevena între trupele turceştĭ şi insurgenţĭ.

CONSTANTINOPOL, 3 Octombre.—Corabia *Wladimir* a floteĭ voluntare ruseştĭ, a trecut Bosforul, avînd pe bord emigraţĭ şi trupe.

Tarul în Germania

DARMSTADT, 3 Octombre.—Se asigură că majestăţile lor ruseştĭ vor prelungi aci şederea lor pînă la 20 Octombre.

Rusia şi Tunisul

PARIS, 3 Octombre.—O învoĭală s'a încheĭat la Petersburg în virtutea căreĭa se aplică Tunisuluĭ toate convenţiunile comerciale franco-ruseştĭ. Rusia se va bucura în Tunis de tratamentul naţiuneĭ celeĭ maĭ favorizate, afară de Franţa.

Teatrul Naţional

Aseară s'a jucat la Teatrul Naţional *Amphitryon* de Molière şi *Un leŭ şi un slot.*

Lume puţină. De ce? La *Hugo* era deschiderea stagiuneĭ şi lumea dăduse năvală.

Actoriĭ aŭ făcut tot posibilul ca să ĭasă bine. D. Jianu a muncit mult în Iosie.

Pĭesa s'a neglijat însă, atît ca montare cît şi ca studiŭ şi pĭese ca Amphitryon, orĭ se daŭ cu tot fastul lor, orĭ nu se daŭ de loc.

Pentru ca să poată avea un oare-care succes azĭ *Amphitryon*, trebuĭe să se dea o deosebită atenţiune părţeĭ spectaculoase. Pĭesa e pe jumătate feerie şi tocmaĭ această jumătate a fost neglijată.

S'a rîs mult la ambele pĭese jucate.

*

Sîmbătă, *Amphitryon* pentru a doua oară, cu Mărculescu în rolul luĭ Jupiter.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVĔRUL

154

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ŞI SORĂ

XII

Văscul

Era cu dînsa de o slăbiciune incomparabilă; o adora, şi pentru nimic în lume n'ar fi certat-o, n'ar fi intervenit în purtarea saŭ modul eĭ de a trai.

Tot ce făcea ea, tot ce voĭa, tot ce zicea, era primit de maĭ nainte de către dînsul.

Fără a fi cu siguranţă încredinţat de greşalele eĭ, el bănuia multe lucrurĭ, în afară de cele ce-ĭ spunea Sylvia, care ura din rărunchĭ pe Francisca;— ast-fel, cînd Eugeniŭ veni să ĭ-o ceară în căsătorie, el arătă pentru nepotu-săŭ o recunoştinţă care nu se poate descri.

In sfîrşit!... ea va fi cu casă!....

O femeĭe căsătorită e cu totul alt ceva!... ea diferă atît de mult de o fată mare!...

Ast fel Louis trecu în contractul de căsătorie tot ce voi de Graves, astupînd gura baroaneĭ, care scotea strigăte de gaiţă, la ideĭa că un sfert din casa de Bancă va fi al Francesceĭ, căcĭ el nu ţinea de cît la un lucru:

Francisca să fie interesată în daraverile de Bancă, ĭar nu soţul săŭ... acesta din urmă, din potrivă, să nu însemne nimic, de cît atuncĭ cînd va avea procură la mînă din partea nevesteĭ.

— In acest mod, îşĭ zicea Louis, dacă ea va comite şi după căsătorie greşelĭ ca cele comise înainte de a se căsători, de Graves nu va provoca nicĭ un scandal, ci va fi silit să tacă din pricina situaţiuneĭ financiare a femeĭeĭ sale.

De-altmintrelea, Louis avea pentru nepotă-săŭ o dragoste adîncă şi nu-ĭ ascundea nimic din afacerile sale.

Această încredere şi rezultatele ce ea avu, înspăimîntară pe de Graves.

Louis Berthier administrase casa şi maĭ răŭ de cît îşĭ închipuise; prostia, delapidările, aventurile extraordinare in carĭ se aruncase în toate chipurile, îl dusese la două degete depărtare de prăpastie.

Afară de ceea-ce aparţinea Editheĭ, nimic nu era întreg.

Şi cum ceea-ce se cuvenea acesteĭa era în mare parte reprezintat prin imobile, între carĭ în primul rînd era pus otelul din parcul Monceau, nimenĭ nu se putea atinge de această parte fără semnătura bătrîneĭ.

Fiind-că Eugeniŭ se arăta a fi uĭmit de această situaţiune precară şi cerea explicaţiunĭ, Louis îĭ dădu, încetul cu încetul, nişte desluşirĭ din cele maĭ grave.

Cel care îl ruinase era Claĭne, zicea el, sustrăgîndu-ĭ o invenţiune pentru care dăduse o sumedenie de banĭ, — dar care trebuĭa să-ĭ aducă, în schimb, milioane peste milioane.

— Ce invenţie? întrebă Eugeniŭ.

In ziua aceea îĭ fu greŭ să facă pe unchiu săŭ să vorbească.

— Trebuĭe să veghĭez, cugetă tînărul deputat, căcĭ trebuĭe să fie la mijloc ceva serios, dar voĭ sfîrşi, de sigur, prin a afla totul!...

— Vreĭ să-mĭ făgăduĭeştĭ—întrebă el pe unchiu-săŭ— că te veĭ consulta cu mine, de-aci înainte, cînd veĭ începe vre-o afacere?...

Inţelegĭ bine că acum, maĭ mult ca înainte, interesul nostru e comun; şi dacă vreĭ să aĭ încredere în mine, — dar o încredere desăvîrşită, întreagă— totul va merge bine, aşa sper.

Numaĭ, trebuĭe să-mĭ jurĭ că nu veĭ maĭ juca la cărţĭ, că nu veĭ maĭ paria la curse, că nu veĭ maĭ face, într'un cuvînt, nebuniile carĭ te-aŭ costat atît de scump în aniĭ din urmă.

Louis făgădui tot ce i se ceru.

Cîte-va ore în urma aceşteĭ conversaţiunĭ, pe cînd nepotul şi unchĭul se retrăseseră în cabinetul acestuĭa din urmă, un băiat din biuroŭ deschise uşa şi anunţă pe prinţul de Monté-Léone.

Era pentru prima oară cînd Christoval punea piciorul în cabinetul luĭ Louis Berthier, care odininoară fusese maĭ întîĭ al luĭ François, ĭar în urmă aĭ luĭ Mihaĭ.

Prinţul aruncă o privire în juru-şĭ, şi după cîte-va minute de tăcere, dar fără ca cea maĭ mică emoţiune să i se arate în figură, înaintă către Louis şi de Greves, carĭ îĭ oferiră un scaun.

— Căruĭ fapt datorim onoarea viziteĭ voastre, prinţe? întrebă Berthier.

— Oh! faptuluĭ celuĭ maĭ banal şi maĭ simplu din lume.

Am treĭ milioane la D-voastă şi am venit să vă cer un carnet de cekurĭ pentru această sumă.

Vedeţĭ dar, că ceea-ce cere tot ce poate fi maĭ simplu, nu-ĭ aşa?

— De sigur, răspunse Berthier cu o tremurătură înveluntară de voce şi de buze.

De Graves, maĭ mult stăpîn pe sine, se ridică şi zise:

— Mă duc să pregătesc ceea-ce cereţĭ; fiţĭ bun şi mă aşteptaţĭ un moment.

Intr'adevăr, el se ridică şi ĭeşi.

Berthier, cu toată duplicitatea sa, nu se putu stăpîni să nu vorbească de ceea-ce îl turbura atît de straşnic.

— Aveţĭ intenţiunea de a retrage toate fondurile ce aveţĭ la noĭ, prinţe? întrebă el pe Christoval.

Acesta ridică din umerĭ.

— Nu ştiŭ, zise el.; asta atîrnă absolut de surprizele şi ispitirile ce-mĭ rezervă viaţa pariziană.

Deja am cheltuit foarte mulţĭ banĭ....

Se duc aşa de uşor baniĭ în oraşul ăsta!...

Te pomeneştĭ o-dată cu punga goală, şi nu ştiĭ cum aŭ zburat baniĭ....

Dar vă asigur, scumpul meŭ baron, că voiŭ scrie imediat bancheruluĭ meŭ de la New-York saŭ Calcuta, să depună la D-ta alte fondurĭ.

Dacă nu eştĭ toemaĭ dispus să-mĭ înmînezĭ acum toţĭ baniĭ, voiŭ lua numaĭ o sumă de cincĭ sute de miĭ pînă la un milion de francĭ!...

Louis Berthier tresări, dar formidabilu-ĭ orgoliŭ fu maĭ puternic de cît orĭ-ce, şi răspunse:

— Cum vă puteţĭ închipui un asemenea lucru?....

O dată ce casa Berthier a primit fondurĭ de la corespondenţiĭ săĭ, ea e vecĭnic în măsură a le înapoĭa; şi dacă doreştĭ să aĭ cele treĭ milioane, n'aĭ de cît s'o spuĭ astă-zĭ şi le veĭ avea.

Prinţul de Moté-Léone avu în ochĭ o lucire misterioasă; dar ştiu să şi-o ascundă pe dată şi, cu o voce calmă, foarte indiferentă, el răspunse:

— Iţĭ mulţumesc că m'aĭ prevenit; la nevoĭe, îţĭ voiŭ cere orĭ-ce sumă.

De Graves se reîntoarse.

— Iată carnetele D-voastră de cekurĭ, zise el, dînd prinţuluĭ două micĭ caĭete lungĭ, acoperite cu pînză neagră.

Christoval le luă, le examină cu îngrijire şi le puse în pozunarul redingoteĭ.

Conversaţiunea deveni banală, atingînd orĭ-ce soiŭ de lucrurĭ.

— Nu se vorbeşte, zise tînărul deputat, de cît de serbările ce trebuĭe să dea sora D-tale, D-na ducesă de Miraflorés

Vor începe în curînd aceste serbărĭ?

(Va urma)

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Situaţia în Judeţe

Inainte de a pleca la Sinaia, miniştriĭ aŭ căutat să dea o soluţie zdruncinateĭ situaţiunĭ politice a partiduluĭ în oraşele Ploieştĭ, R.-Sărat, Iaşĭ şi Galaţĭ, din cauza marilor neînţelegerĭ ivite între conducătoriĭ colectiviştĭ din acele localităţĭ.

Adunaţĭ în consiliŭ, miniştriĭ, timp de maĭ bine de patru ore, n'aŭ putut conveni întru nimic la aplanarea conflictelor iscate între primariĭ acestor oraşe, prefecţiĭ şi deputaţiĭ locali.

*

Rapoartele prefecţilor de Prahova şi R.-Sărat, îndeamnă pe ministrul de interne ca să dizolve consiliile comunale, ca singurul mijloc de limpezire a situaţiuneĭ.

D. Cantacuzino, care trebuia să plece în congediŭ, a ţinut să ia parte la consfătuirile acestea, de oare-ce aproape în totul îl priveaŭ.

La Ploieştĭ

Ast-fel, pentru Ploieştĭ, miniştriĭ aŭ crezut că e bine să se maĭ facă o ultimă încercare de împăcare între D-niĭ Grigorescu şi consilieriĭ săĭ şi între D. Stanian cu ceĭ-l'alţĭ consilierĭ aĭ săĭ.

Această împăcare va avea de rezultat retragerea D-luĭ Stanian de la primărie şi alegerea ca primar a D-luĭ C. T. Grigorescu. Dar de oare-ce sînt la mijloc potlogăriĭ grave, D. Grigorescu refuză de a primi postul de primar pînă nu se va limpezi situaţia comuneĭ, încurcată atît de răŭ prin nechibzuita administraţie comunală a D-luĭ Stanian.

Şapte consilierĭ comunalĭ, printre carĭ figurează deputatul G. Dobrescu şi Tudorică Ionescu, un fruntaş comerciant liberal din Ploieştĭ, aŭ cerut telegrafic ministruluĭ trimiterea uneĭ anchete pentru constatarea maĭ multor potlogăriĭ, săvîrşite de Stanian şi Compania.

*

Prefectul Handoca, întrebat de D. Stolojan întru cît denunţarea acestor consilierĭ ar fi întemeiată, a refuzat de a lua răspunderea faptelor şi de a apăra pe D. Stanian de cele ce i se impută.

Cum însă, toţĭ miniştriĭ ţin foarte mult la D. Stanian, bătrîn liberal şi colectivist devotat partiduluĭ, eĭ nu voiesc să lovească pe faţă într'însul, şi să trimeată ancheta cerută, în urma căreia Stanian ar fi pierdut.

De aceea, dacă nicĭ ultimul demers pe lîngă consilieriĭ nemulţumiţĭ, nu va avea efectul dorit de guvern, atuncĭ, departe de a se tăia în carne vie, guvernul nu va maĭ da ascultare nicĭ uneĭ plîngerĭ şi va dizolva consiliul comunal, numind o comisiune interimară după plac, în frunte cu D. Luca Ionescu saŭ Ghiţă Ionescu, iar ca prefect, un colectivist după sprînceană, D. Handoca fiind prea slab pentru a conduce alegerile.

La R.-Sărat

La R.-Sărat lucrurile sînt maĭ lesne de tranşat, guvernul convingîndu-se de cinstea politică a Lupeştilor. Aceştĭ fraţĭ n'aŭ însemnat politiceşte nimic la Rîmnic şi aŭ servit tot-d'a-una cu zecile lor de voturĭ ca zestre guvernamentală orĭ-căruĭ partid care a fost la putere.

In timpul celor opt anĭ de guvernămînt conservator, Lupeştiĭ n'aŭ făcut nicĭ o opoziţiune şi aŭ votat tot d'a-una pe candidaţiĭ conservatorĭ.

Ceva maĭ mult. Chiar la alegerile legislative şi comunale din urmă, cînd cu venirea liberalilor la putere, Lupeştiĭ aŭ mers mînă în mînă cu conservatoriĭ.

De aceea chiar D. Sturdza nu-ĭ poate suferi şi îĭ consideră ca falşĭ colectiviştĭ şi vînduţĭ junimiştilor.

*

Din această cauză, Zamfirescu, cumnatul Lupeştilor, şi care nu face un pas fără voia acestora, a suspendat pe Dr. Popescu şi a numit în locul săŭ, ca medic la spitalul Bagdat, pe junimistul înfocat, Doctorul Blazian.

Tot din această cauză i s'a primit îndată demisia, cînd acesta şi-a înaintat-o ministruluĭ.

Prefectul Tatăranu, fiind susţinut de D. Cantacuzino, va rămîne prefect în ciuda Lupeştilor.

Consiliul comunal va fi dizolvat cel mult peste 2 zile, iar lista comisiuneĭ interimare va fi ast-fel întocmită ca să împace pe numeroşiĭ dizidenţĭ, în frunte cu advocatul Sava Gherghiceanu, care se bucură de o imensă simpatie în localitate.

In cazul acesta, triumful guvernuluĭ la Rîmnic e asigurat, iar Lupeştiĭ cu junimiştiĭ, vor fi zdrobiţĭ la cea d'întîĭ luptă.

La Galaţĭ

La Galaţĭ, deputatul şi advocatul Orleanu refuzînd categoric de a fi pus în fruntea comisiuneĭ interimare, pentru motivul că advocatura îĭ produce peste 60 de miĭ de leĭ şi că primind a fi ales primar, ar pierde materialmente, guvernul a convenit să numească preşedinte pe D. Cavaliotti.

D. Zorilă va fi numit prefect.

Cu modul acesta, se crede că chestiunea Galaţilor va fi definitiv tranşată, de oare ce atît D-nu Orleanu, cît şi Aslan şi Sechiari, aŭ promis D-lor Sturdza şi Stolojan, că vor vota şi vor da în viitoarele alegerĭ concursul listeĭ cu Cavaliotti în cap.

*

Miniştriĭ, imediat ce se vor întoarce de la Sinaia, îşĭ vor spune cuvîntul definitiv.

Consiliile comunale de R.-Sărat şi Galaţĭ vor fi dizolvate şi comisiunile interimare alcătuite.

In modul cum eĭ aŭ aranjat lucrurile, sînt sigurĭ de reuşită atît la Rîmnic cît şi la Galaţĭ.

Pentru Ploeştĭ se maĭ aşteaptă peste cîte-va zile rezultatul ultimelor întrevederĭ cu nemulţumiţiĭ, iar cît despre Iaşĭ, raportul D-luĭ Giani care va fi citit în consiliul de Sîmbătă, va indica linia de purtare şi pentru rezolvarea situaţieĭ de acolo.

Vi.

Astă zĭ, Vinerĭ, cu trenul de la 4 ore, soseşte la Predeal, Arhiducesa Ghizela de Bavaria, fiica maĭ mare a împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Regele, regina, principiĭ, Ducele de Saxa şi prinţul Boris Vadimirovici, vor pleca cu trenul regal la orele 3 din Sinaia, pentru a întîmpina la Predeal pe Arhiducesa.

Trenul va sosi la Sinaia, la orele 5 şi jum. p. m.

Demisiunile consilierilor comunalĭ de la R.-Sărat, carĭ aŭ fost respinse de ministrul de interne, aŭ fost reînoite.

Dizidenţiĭ carĭ sînt tarĭ în colegiul II, perzistă în demisiĭ, pentru a provoca cu orĭ-ce preţ dizolvarea, din cauza descompletăreĭ consiliuluĭ.

Mîine, guvernul se va pronunţa.

La primăria Capitaleĭ se studiază chestiunea înfrumuseţăriĭ oraşuluĭ. Se vor alege comisiĭ carĭ să se ocupe cu această chestiune, pentru ca pe urmă ea să fie adusă în consiliul comunal şi apoĭ prin rapoarte comunicate, guvernuluĭ spre aprobare.

Aseară a fost prînz şi serată la castelul Peleş.

Foarte multă lume a plecat din Bucureştĭ, fiind invitată de rege ca să asiste la serata care s'a dat pentru aniversarea naştereĭ prinţuluĭ Carol.

Astă-zĭ de dimineaţă, pe la orele 7 s'a găsit împuşcat lîngă cimitirul Ghencea, vierul Marin Mărculescu.

Procurorul Ionescu şi şeful poliţieĭ de siguranţă aŭ plecat la faţa loculuĭ, pentru a face constatările.

Inaugurarea portuluĭ Constanţa

Erĭ la Sinaia, miniştriĭ aŭ lucrat cu regele.

S'a comunicat suveranuluĭ de D. Sturdza, Budişteanu şi Stoicescu, carĭ aŭ fost la Constanţa, actuala stare a lucrărilor şi s'a fixat ziua inaugurăreĭ.

Programul serbăreĭ e gata.

*

D. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice, a făcut invitaţiunĭ maĭ multor ziare străine pentru a trimete reprezintanţĭ la inaugurarea portuluĭ Constanţa,

Se dă o importanţă foarte mare acesteĭ inaugurărĭ.

Intreaga familie regală va lua parte la inaugurare, împreună cu oaspeţiĭ carĭ se află în ţară.

S'a hotărît a se da un banchet ziariştilor străinĭ şi celor romînĭ carĭ vor fi invitaţĭ la inaugurare.

Ni se afirmă că în Dobrogea perceptoriĭ şi ajutoriĭ lor fac o specula neruşinată cu biletele de loterie ale Societăţeĭ funcţionarilor publicĭ, bilete pe carĭ le-aŭ primit de la autorităţile centrale pentru a le desface.

După ce biletele acestea se vînd locuitorilor, perceptoriĭ pun pe geandarmĭ să le ceară înapoĭ, fie gratuit, fie pe preţ de 20—30 centime de bilet.

In urmă, aceste bilete sînt din noŭ vîndute de către perceptorĭ, în preţul lor integral.

Şi această operaţiune se repetă de 5—6 orĭ. Ce zic ceĭ în drept?

Toţĭ miniştriĭ carĭ aŭ fost erĭ la Sinaia, pentru a lua parte la serbarea ce s'a dat în onoarea miculuĭ prinţ Carol, care a împlinit 3 anĭ, nu se vor întoarce de cît diseară, de oare-ce vor merge la Predeal împreună cu familia regală, pentru a întîmpina pe archiducesa Ghizela.

D. Paul Stătescu, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, se va întoarce di-seară de la Sinaia.

Consiliul comunal a hotărît ca pe noul bulevard Colţea, care de la primă-vară va fi prelungit spre Sf. Gheorghe, să nu se construiască case de cît cu grădină în faţă şi cu retragere de 4 metri de la stradă.

D. Iorgu Radu, deputat şi primar al oraşuluĭ Fălticenĭ, se află în Capitală. E vorba de oare-carĭ plîngerĭ ale primaruluĭ contra cîtor-va liberalĭ din Fălticenĭ carĭ îĭ fac mizeriĭ. D. Radu ar maĭ fi stăruind să se primească demisiunile cîtor-va membriĭ aĭ consiliuluĭ comunal.

In urma informaţiuneĭ ce am publicat cu privire la un soldat din jandarmĭ care, căzînd de pe cal şi rupîndu-şĭ un picior, ar fi fost luat la bătaie, în loc să fie trimis la spital,— D. căpitan Grunaŭ ne-a rugat să întrebăm pe soldatul în chestie, pentru a ne putea convinge prin noĭ înşi-ne, că faptul e inexact.

Am căutat să vedem pe soldat şi, într'adevăr, el ne-a declarat că a căzut de pe cal, dar că a fost internat imediat în infirmeria corpuluĭ, fără a i se fi aplicat vre-o lovitură.

Consiliul de miniştri, care trebuia să se ţină astă-zĭ la ministerul de interne, s'a amînat pentru mîine, cînd se va da o soluţie definitivă situaţieĭ încurcate ce există la Ploeştĭ, R.-Sărat, Galaţĭ şi Iaşĭ.

La Mizil s'aŭ ivit neînţelegerĭ între primarul Isaiea Georgescu şi o parte din consilieriĭ săĭ şi casierul comunal.

In urma unor hoţiĭ săvîrşite la accize şi denunţate de secretarul primărieĭ, primarul a hotărît darea afară a casieruluĭ şi a ajutoruluĭ de casier.

De aci neînţelegerĭ şi scandalurĭ.

Statua luĭ Tudor Vladimirescu, pe care o lucrează la Milan, sculptorul Bălăcescu, este aproape gata.

Ni se spune că statua este admirabilă, atît ca atitudine cît şi ca execuţiune.

Această statue va fi aşezată în T.-Jiu şi se va inaugura la toamna viitoare, cu ocazia congresuluĭ studenţilor în acel oraş.

D'ALE ARMATEI

La primă-vară se vor face marĭ manevre la carĭ va lua parte jumătate din armata noastră permanentă.

Toate corpurile de armată: I de la Craiova, II de la Bucureştĭ, III de la Galaţĭ şi IV de la Iaşĭ, pregătesc tablourile pentru concentrările regimentelor carĭ vor lua parte la aceste manevre.

La toamnă se vor face manevre cu rezerviştiĭ concentraţĭ din 10 contingente.

Importanţa acestor manevre reiese din marele număr al oamenilor carĭ vor lua parte.

La ministerul de războiŭ se elaborează un proiect de lege cu privire la căsătoriile ofiţerilor inferiorĭ.

Se ştie că după actuala lege a generaluluĭ Lahovari, ofiţeriĭ carĭ se căsătoresc trebuie să ia o dotă de 60 de miĭ de leĭ.

D. general Budişteanu vrea să înlăture greutatea pe care o întîmpinaŭ ast-fel ofiţeriĭ la căsătorie, reducînd dota la 20.000 de leĭ.

Asemenea se va modifica şi dispoziţiunile cu privire la căsătoria ofiţerilor cu fetele ofiţerilor în retragere, cu fete carĭ aŭ o carieră etc.

Comisiunea a fost însărcinată cu alcătuirea acestuĭ proiect care va fi adus în dezbaterile Corp. Legiuitoare neaparat la toamnă.

EXTERNE

Oficioasele germane află din Paris că între Franţa şi Rusia există într'adevăr o conveniune militară şi politică, dar numaĭ sub forma protocoalelor diplomatice, de oare-ce o alianţă scrisă ar fi trebuit după legile franceze, să fie supusă aprobăreĭ Corpurilor Legiuitoare din Paris, ceea ce Rusia n'a voit să accepte.

Ziarele belgiene publică următoarele amănunte cu privire la exportul de puştĭ în Orient: Acel care a cumpărat *cele două sute de miĭ de puştĭ «Wenzel»* este bancherul S. din *Karlsruhe*, care a încheiat contractul în numele uneĭ asociaţiĭ ruso-engleze. Din aceste puştĭ, o sută de miĭ aŭ fost trimise la Triest, iar o sută de miĭ aŭ fost predate uneĭ societăţĭ engleze, prin intermediarul unuĭ ofiţer belgian.

Pentru fie-care puşcă s'a maĭ adăugat şi patru sute de cartuşe, ceea-ce face *optzecĭ de milioane de cartuşe.*

Afară de aceste puştĭ s'a maĭ comandat de către aceeaş asociaţie o mare cantitate de arme şi la alte fabricĭ.

„Frankfurter Zeitung" află din Constantinopol că sultanul a iscălit deja Iradeaua *prin care se decretează reforme pentru tot imperiul turcesc.*

ECOURI

D. Dr. Iosef Anghel, fost medic al spitaluluĭ căilor ferate romîne, după întoarcerea d-sale din străinătate, unde vizitează principalele clinicĭ, se va stabili în Iaşĭ.

„Societatea ştiinţifică-literară *„Tinerimea-Romînă"*, va ţine şedinţă publică Duminică, 6 Octombrie a. c., ora 4 şi jum. dimineaţa, în localul săŭ din calea Victorieĭ No. 110, cînd D. *Ioan G. Neamţu,* va vorbi despre *„Educaţiunea naţională."*

Duminecă 6 Octombrie, se vor face experienţe pe moşia Hagieştĭ, proprietate a D-luĭ M. Marghiloman, situată în apropiere de Bucureştĭ, cu secerătoarea de mînă „Romînă", invenţiune a D-lor G. Georgescu şi M. Alexandrescu.

Experienţele se vor face la meiul romînesc rezervat.

Cunoscutul sculptor, D. Ioan Georgescu, punînd în lucrare proiectul pentru bustul poetuluĭ Gr. Alexandrescu, bust ce se va ridica la Tîrgovişte, toţĭ aceĭ carĭ aŭ primit liste de subscripţie, sînt rugaţĭ să le trimită, împreună cu sumele adunate, Doamneĭ casiere S. Gheorghiu (Smara), strada Ştirbeĭ-Vodă, 70.— Bucureştĭ.

TEATRALE

Aseară a avut loc deschiderea teatruluĭ de varietăţĭ „Hugo".

Programul foarte variat şi bogat, a atras tot ce Bucureştiul are maĭ cu vază, aşa că teatrul „Hugo" era literalmente plin. Nu numaĭ lojile, stalurile şi toate cele-l'alte locurĭ eraŭ vîndute, dar lumea curioasă a azista la redeschiderea acestuĭ teatru, a ocupat coridoarele şi chiar sala restaurantuluĭ.

Reprezintaţia a fost deschisă de orchestra teatruluĭ, pusă sub direcţiunea renumituluĭ capelmaistru D. Ed. W. Strauss.

*

La 9 ore, D-şoara d'Estré, o cîntăreaţă internaţională, apăru pe scenă în mijlocul aplauzelor publiculuĭ şi execută cu artă şi multă graţie maĭ multe cîntece franceze.

După D-şoara d'Estré s'aŭ succedat tot cu acelaş succes, *Fraţiĭ Alfèrino, gimnasticĭ; trupa Michailenito cîntece şi danţurĭ ruseştĭ; Quartetul Trilbys, cîntece şi danţurĭ excentice engleze; D-şoara Bardoux, cîntăreaţă franceză* de la *Folies Bergere* şi *„Olympie"* din Paris, *Edgar Jones* un negru comic-excentric, *celebrul velocipedist D. Kaufmann, etc., etc.*

*

Aceĭ carĭ aŭ repurtat însă aseară o adevărată victorie, sînt în primul rînd renumitul biciclist Kaufmann, un adevărat maiestru în velocipedie. Deferitele figurĭ pe carĭ le-a executat D. Kaufmann, cînd pe o singură roată mare cînd pe cea a bicicleteĭ sale şi apoĭ figurile de echilibristică pe bicicletă, aŭ făcut admiraţia tuturor celor carĭ aŭ fost aseară la teatrul „Hugo" şi intreaga sală a izbucnit în neîntrerupte aplauze.

Nu maĭ puţin a fost aplaudat şi negrul Edgar Jones pentru comicăriile sale pline de spirit. De-asemenea şi D-şoarele Bardoux, Beloné cît şi Cuartetul englez Trilbys.

Intr'un cuvînt *teatrul Hugo,* merită a fi vizitat de publicul bucureştean care doreşte să petreacă bine.

ULTIME TELEGRAME

ROMA, 3 Octombre.—Tibrul a debordat în urma ultimelor ploĭ. Interiorul oraşuluĭ n'a suferit.

BERLIN, 3 Octombre.—Expoziţia industrială s'a închis.

AMSTERDAM, 3 Octombre.—Banca irlandeză a ridicat scomptul săŭ de la 3 la 3 jumătate la sută.

POŞTA ZIARULUI

D-luĭ N. P. C. de Argeş.—Nu s'a primit nimic.

SPECTACOLE

TEATRUL NAŢIONAL.—Sîmbătă, 5 Octombre, 1896, se va reprezinta pentru a doua oară. **Amphitrion,** comedie în 3 acte şi un prolog, de *Moliere*, tradusă în versurĭ de *D. Edgard Th. Aslan.* Spectacolul se va începe cu: **Ertarea** (Le Pardon) piesă în 3 acte de *Jules Lemaître* tradusă de *D. Doria.*

Proprietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneala E. T Gleitsmann, Dresda